

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی مالکیت فکری اثر هنری در ایران و هند: اطلاع رسانی و آموزش

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 16، شماره 46 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

پریسا شادقزوینی - دانشیار گروه نقاشی دانشگاه الزهرا تهران ایران

بینکی چادها - دکترای پژوهش هنر دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

حق مالکیت فکری (Intellectual Property Rights/IPR)، به صاحبانش اجازه بهره‌وری از فعالیت‌هایشان را می‌دهد. این حق، سده‌ها مورد خوانش قرار گرفته، اما همیشه موفق نبوده است. این مقاله، با مطالعه تطبیقی حق مالکیت فکری هنرمندان ایران و هند، به مقایسه سطح آگاهی و اطلاع‌رسانی در دسته‌بندی آموزشی و غیرآموزشی می‌پردازد. دو کشور، با تجربه تحولات نوین اجتماعی، مشابهت‌های فرهنگی، نتایج یکسانی در حوزه IPR نداشته‌اند. پرسش اصلی این است: هنرمندان دو کشور در مورد حمایت IPR در چه جایگاهی قرار دارند؟ سطح و نحوه اطلاع‌رسانی و آموزش چگونه موجب موفقیت یا عدم آن شده است؟ فرض آن است که تقویت اطلاع‌رسانی و آموزش، موجب تفاوت در موفقیت کشورها با شرایط مشابه می‌شود. مقاله تحلیلی-تطبیقی، جمع‌آوری داده‌ها به شیوه پیمایشی، ابزار پژوهش پرسشنامه و جامعه آماری هنرمندان تجسمی ۶۰-۲۰ ساله در ایران و هند است که به روش نمونه‌گیری در دسترس ۱۲۰ نفر قرار داده شد. بنا بر یافته‌ها، علی‌رغم مشابهت‌ها، دو کشور در حوزه IPR مشابه عمل نکرده و هند به واسطه آموزش و اطلاع‌رسانی، مدیریت بهتری در اجرای این قانون داشته است. آگاهی جامعه نسبت به IPR، باعث می‌شود اثر هنری به عنوان یک کالای ارزشمند قلمداد شود و مورد محافظت قانون قرارگیرد.

کلمات کلیدی:

حق مالکیت فکری، کپی‌رایت، هنرهای تجسمی ایران، هنرهای تجسمی هند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2008709>

